

Rok Rodziny
Amoris Laetitia

Droga nr 10
Video nr 10

**Duchowość małżeństwa
i rodziny**

Duchowość małżeństwa i rodziny

1

Jezus mieszka w rodzinie

OJCIEC ŚWIĘTY

„Każda rodzina pragnie żyć w pokoju, w środowisku, gdzie każdy czuje się kochany i zrozumiany. W jaki sposób rodzina może stworzyć atmosferę przyjęcia, otwartości? Rodzina nie składa się jedynie z męża i żony, dzieci, ponieważ **w małżeństwie mieszka Jezus**. Pan żyje w rodzinie prawdziwie i konkretnie. **Mówią o Nim akty miłości**, konkretne działania **między mężem i żoną, między rodzicami i dziećmi**. Ważne jest, aby okazywać uczucia miłości. Gdy nie ma znaków miłości w rodzinie, można powiedzieć, że zima zagościła w takiej rodzinie, zima egzystencjalna.”

*Boża miłość objawia się żywymi i konkretnymi słowami, poprzez które mężczyzna i kobieta wyrażają swoją miłość małżeńską. **Zatem dwoje są nawzajem odbiciem Bożej miłości, która pociesza słowem, spojrzeniem, pomocą, pieczęcią, uściskiem. Dlatego też pragnienie tworzenia rodziny to postanowienie, by być częścią marzenia Boga, decyzja, aby marzyć wraz z Nim, odwaga uczestniczenia w Jego budowaniu świata, odwaga tworzenia z Nim tej historii, budowania świata, w którym nikt nie czułby się samotny.** AL 321*

Rodzina Aymerich:

„Chcemy dziś podzielić się z Wami naszym domem. To jest nasza Domowa Kapliczka. Jest to miejsce wielbienia, spotkania z Bogiem, modlitwy, gdzie staramy się rozwijać nasze rodzinne posługiwanie, by **żyć jako domowy Kościół.**”

***Duchowość realizuje się konkretnie we wspólnocie rodzinnej. Zatem osoby posiadające głębokie pragnienia duchowe nie powinny odczuwać, że rodzina oddala je od rozwoju w życiu Duchem Świętym, ale że jest to droga, której użył Pan, aby je doprowadzić do szczytów zjednoczenia mistycznego.** AL 316*

Zaproszenie do refleksji:

Poprzez moje akty miłości, Bóg może okazać miłość mojemu współmałżonkowi, naszym dzieciom, osobom, które spotykam. Rozmyślałam nad tym ogromnym darem oraz o tym, jak nim żyję.

Zadanie dla rodziny:

Jezus mieszka w naszym domu. Pomyślmy razem o rzeczach, które mogą nam pomóc pamiętać o tym, że Jezus nie jest obrazem do czczenia, ale żywą obecnością. Możemy się zwrócić do Niego w każdej chwili i w każdym pomieszczeniu w naszym domu.

Zadanie dla grupy/wspólnoty:

Zaprośmy rodziny, aby pomyślały o obrazie lub stworzyły taki obraz, który może mówić o obecności Jezusa każdemu, kto będzie przekraczał progi ich domu.

Modlitwa

Dzięki Ci, Panie,
za obecność w naszej rodzinie.

Dziękuję Ci, ponieważ Twoją siłą
możemy podeprzeć się
i dalej kontynuować naszą drogę,
przewyciężając trudności,
problemy, nieporozumienia.

Pomóż nam znaleźć nowe gesty miłości,
ponieważ *ci, którzy kochają, żyją w radości*.
Pomóż nam zrealizować marzenie,
jakie Ty masz wobec naszej rodziny
w Twoim sercu.

Amen.

2

Wezwani do głoszenia

OJCIEC ŚWIĘTY

„Jak ważne jest, aby **mówić małżonkom o tym**, że w ich sakramencie obecny jest Chrystus! **Że nigdy nie są sami**, nawet wtedy, gdy czują się załamani. Z tego powodu istotne jest, aby małżeństwa, które odkryły **tę tajemnicę przekazywały ją innym małżeństwom** słowem zdolnym oświecić każdą rodzinę łaską i nadzieją.”

*Pod wpływem Ducha Świętego rodzina (...) się otwiera, wykracza poza swoje granice, aby obdarzyć swoim dobrem również innych, aby otoczyć ich opieką i dążyć do ich szczęścia. Ta otwartość jest szczególnie wyrażona w gościnności: (...) Nie zapominajmy też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościńcę (Hbr 13,2). **Gdy rodzina gości i wychodzi na spotkanie innych (...) jest symbolem, świadectwem i uczestnikiem macierzyństwa Kościoła. Rodzina żyje specyficzną duchowością, będąc jednocześnie Kościołem domowym i żywotną komórką, aby zmienić świat.** AL 324*

***Rodzina staje się w ten sposób podmiotem działalności duszpasterskiej poprzez bezpośrednie głoszenie Ewangelii i dziedziczenie różnorodnych form świadectwa: solidarności z ubogimi, otwarcia na różnorodność osób (...) solidarności moralnej i materialnej wobec innych rodzin, a zwłaszcza najbardziej potrzebujących, zaangażowanie na rzecz promocji dobra wspólnego (...) wychodząc od terytorium, na którym się żyje...** AL 290*

Rodzina Aymerich:

„To poprzez naszą relację uświadamialiśmy sobie niezliczoną ilość razy nasze ograniczenia i niedoskonałość. Jesteśmy świadomi, że dzięki momentom modlitwy **Bóg czyni naszą misję owocną.**”

Przekazywanie wiary zakłada, że rodzice przeżywają realne doświadczenie zaufania Bogu, poszukiwania Go, odczuwania Jego potrzeby, bo tylko w ten sposób pokolenie pokoleniu głosi Jego dzieła i zwiastuje Jego potężne czyny (por. Ps 145, 4) i ojciec dzieciom rozgłasza Twoją wierność (Iz 38, 19). AL 287

Zaproszenie do refleksji:

Myślę, jak i gdzie Pan wzywa mnie, by świadczyć o mocy Jego obecności w moim życiu.

Zadanie dla rodziny:

Pomyślmy w naszej rodzinie na temat daru, jaki posiadamy – którym jest dawanie osobom przychodzącym do naszego domu możliwości spotkania Jezusa w prostocie przyjmowania naszych gości.

Zadanie dla grupy/wspólnoty:

Jako społeczność – spróbujmy być *rodziną, która jest otwarta i wychodzi naprzeciw innym* (AL 324). Można zorganizować takie *przyjęcie otwartości*, na które każda z rodzin zobowiązuje się zaprosić kogoś, kto jest daleko od Kościoła, nie chodzi do Kościoła lub jest samotny.

Modlitwa

Panie,
doświadczyliśmy siły Twojej obecności
w osamotnieniu, cierpieniu,
w trudnych momentach.

Pomóż nam dzielić się z braćmi i siostrami
radością spotkania się z Twoją
żywą obecnością w naszym życiu
i w naszej rodzinie.

Pomóż nam być rodziną otwartą,
taką, która wie, jak przyjmować,
która wie, jak troszczyć się o innych.

Pomóż nam zmieniać świat Twoją miłością.

Amen.

3

Przejdźmy tę drogę jako rodziny. Idźmy dalej razem!

OJCIEC ŚWIĘTY

„Żadna rodzina nie rozpoczyna będąc doskonale wyposażona. Nie ma rodziny „gotowej”. Nigdy nie traćmy nadziei z powodu naszych ograniczeń. Nigdy też nie powinniśmy rezygnować z **szukania pełni miłości** i komunii obiecanej nam.”

*Podziwianie ukochanej osoby oczyma Boga i rozpoznawanie w niej Chrystusa jest głębokim doświadczeniem duchowym. Wymaga to bezinteresownej dyspozycyjności, pozwalającej docenić jej godność. (...) Jezus był wzorem, bo gdy ktoś przychodził, aby z Nim rozmawiać, **patrzył na niego z miłością** (por. Mk 10, 21). Nikt w Jego obecności nie czuł się zaniedbywanym, **bowiem Jego słowa i gesty były wyrazem owego pytania: Co chcesz, abym ci uczynił?** (Mk 10, 51). To przeżywa się w codziennym życiu rodziny. W niej pamiętamy, że osoba, która z nami żyje, zasługuje na wszystko, bo ma nieskończoną godność, będąc przedmiotem wielkiej miłości Ojca. W ten sposób rozkwita czuła troska, zdolna do **rozbudzenia w drugim radości bycia kochanym**. Wyraża się ona szczególnie w **zajmowaniu się z subtelną troską ograniczeniami drugiego**, zwłaszcza gdy ujawniają się w sposób oczywisty. AL 323*

*Wszyscy jesteśmy powołani, aby nieustannie **dążyć ku temu, co nas przekracza**, w tym pokonywania naszych ograniczeń, a każda rodzina powinna żyć tą nieustanną zachętą. **Rodziny, podążajmy naprzód i nie ustawajmy!** Mamy obietnicę, że więcej jeszcze zawsze przed nami.. AL 325*

Rodzina Aymerich:

„Naszą rodzinną modlitwę opieramy na dwóch momentach w dniu: jeden to moment przed obiadem, kiedy odczytujemy modlitwę kontemplacyjną ze starszymi dziećmi. Drugi moment wieczorem, kiedy całą rodziną spędzamy czas na uwielbieniu przy pieśniach i tańcu, w takim szczególnym czasie przy Piśmie Świętym, starając się przyjąć Słowo do naszego życia, odnieść Je do konkretnych okoliczności każdego z nas.”

*Każdego dnia można znaleźć kilka minut, aby **zjednoczyć się z żywym Panem**, powiedzieć Jemu o tym, co nas niepokoi, **modlić się za potrzeby rodziny**, pomodlić się za kogoś, kto przeżywa trudny okres, **zwrócić się o pomoc, kochać, dziękować za życie i dobre rzeczy**, prosić **Matkę Bożą**, aby nas **chroniła pod swym macierzyńskim płaszczem**. Mówiąc krótko, ta chwila modlitwy może **uczynić rodzinie bardzo wiele dobrego**. AL 318*

Zaproszenie do refleksji:

Co chcesz, abym ci uczynił? (Mk 10, 51). Pytajmy się często, co możemy zrobić, by uszczęśliwić konkretną osobę w rodzinie.

Zadanie rodziny:

Zaplanujmy czas modlitwy rodzinnej lub, jeśli już się wspólnie modlimy, pomyślmy razem za kogo lub za jaką sytuację moglibyśmy się pomodlić rodzinie.

Zadanie dla grupy/wspólnoty:

Pomyślmy o działaniu, które byłoby wspólnotowym aktem otwarcia się na innych. Można byłoby zaprosić osoby do tego, aby podczas przekazywania sobie znaku pokoju w trakcie Mszy Świętej skierowały wzrok wyrażający kontemplację z miłością na osobę będącą w pobliżu.

Modlitwa

Panie,
nasza rodzina
nie jest doskonała,
ale nie chcemy rezygnować
z poszukiwania pełni miłości,
którą nam obiecałeś.

Daj nam, o Panie, siłę
do pokonywania naszych

Ograniczeń oraz do tego,
abyśmy dalej kontynuowali
naszą podróż.

Pomóż nam dać komuś innemu
radość z poczucia bycia kochanym.

Pomóż nam utkwić
nasze spojrzenie z miłością
na każdej osobie,
tak jak Ty to czynisz. Amen.

4

Uczynić z domu Kościół

OJCIEC ŚWIĘTY

„Ukochani małżonkowie, pomagajcie sobie nawzajem doświadczać piękna domowego Kościoła, aby „**uczynić z waszego domu Kościół**”. Organizujmy w parafiach możliwości do spotykania się, do modlitwy dla rodzin, do rozwoju, do dyskusji, do adoracji w sprawach ważnych, jak również w sprawach małej wagi. **Musimy być ‘rodziną rodzin’**, gdzie każdy czuje się przyjęty i kochany. To jest Kościół.

Lecz, co dzieje się, kiedy mama i tata kłócą się i jest tam coś w rodzaju burzy? To ludzkie. Mogą fruwać talerze, ale jedynie pod warunkiem, że **pokój zostanie przywrócony zanim skończy się dzień**. Gest, uśmiech, ale najpierw pokój. Bo, mówię wam, zimna wojna nazajutrz jest bardzo niebezpieczna.”

*My duszpasterze powinniśmy zachęcać rodziny do wzrastania w wierze. (...) zapraszając do tworzenia cotygodniowych przestrzeni modlitwy rodzinnej, ponieważ **rodzina, która razem się modli, trwa razem**. (...) Słowo Boże jest nie tylko dobrą nowiną dla życia prywatnego osób, ale również kryterium oceny i światłem, by rozeznaczyć różne wyzwania, przed którymi stają małżonkowie i rodziny. AL 227*

*Prawda jest taka, że komunია rodzinna może być zachowana i doskonała jedynie w wielkim duchu ofiary. Wymaga bowiem szlachetnej gotowości każdego i wszystkich do zrozumienia, tolerancji, przebaczenia i pojednania . **Przebaczenie oparte na nastawieniu pozytywnym**, próbującym zrozumieć słabość innych i starającym się szukać usprawiedliwienia dla drugiej osoby. AL 106, 105*

Zaproszenie do refleksji:

Zastanawiam się nad moim zachowaniem, kiedy w rodzinie pojawia się jakieś nieporozumienie. Czy moim celem jest próba odkrycia, kto ma rację, czy przede wszystkim staram się zrozumieć perspektywę drugiej osoby?

Zadanie dla rodziny:

Możemy zaproponować w naszej rodzinie *tydzień przebaczenia*: mógłby to być czas, w którym każdy na swój własny sposób poświęca się, aby przebaczać innym. Pod koniec tygodnia moglibyśmy podzielić się naszym doświadczeniem przebaczenia.

Zadanie dla grupy/wspólnoty:

Podczas bieżącego tygodnia, zaproponujemy naszej wspólnocie chwilę Adoracji Eucharystycznej, aby wymiar rodzinny we wspólnocie mógł być podkreślony.

Modlitwa:

Jezu, Maryjo i Józefie,
w was kontemplujemy blask
prawdziwej miłości,
do was zwracamy się z
ufnością.

Święta Rodzino z Nazaretu,
uczyn także nasze rodziny
środowiskami komunii i
modlitwy, autentycznymi
szkołami Ewangelii i małymi
Kościołami domowymi. Święta
Rodzino
z Nazaretu, niech nigdy więcej
w naszych rodzinach
nikt nie doświadcza przemocy,

zamknięcia i podziłów:

ktokolwiek został zraniony albo
zgorzony, niech szybko zazna
pocieszenia i uleczenia. Święta
Rodzino z Nazaretu, przywrócić
wszystkim świadomość sakralnego i
nienaruszalnego charakteru rodziny,
jej piękna w Bożym zamyśle.
Jezu, Maryjo i Józefie, usłyszcie,
wysłuchajcie naszego błagania.
Amen.

Franciszek 19 marca 2016

**Zaproszenie do przeczytania Amoris Laetitia
„Duchowość małżeństwa i rodziny”**

Amoris Laetitia, rozdział 9, numery 313-325.

Rodzina Aymerich: Rosa i Edu, hiszpańskie małżeństwo, misjonarze.
Mają sześcioro dzieci i obecnie mieszkają w Kostaryce, gdzie przebywają na misji.

Miłość rodzinna: Powołanie i droga do świętości

Ojczye Niebieski,

Przychodzimy do Ciebie, aby Cię wielbić i dziękować Ci za wspaniały dar rodziny.
Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny uświęcone przez sakrament małżeństwa.
Niech codziennie na nowo odkrywają łaskę, jaką otrzymały
i jako małe kościoły domowe
niech poznają, jak dawać świadectwo o Twojej obecności oraz miłości,
jaką Chrystus obdarza Kościół.

Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny,
które napotykają trudności i cierpienie związane z chorobą
lub inną okolicznością jedynie Tobie wiadomą.
Podtrzymaj je i uczynj je świadomymi ścieżki świętości, na którą je wzywasz,
aby mogły doświadczyć Twojego nieskończonego miłosierdzia
i znaleźć nowe sposoby, by wzrastać w miłości.
Modlimy się do Ciebie za dzieci i młodzież,
oby spotkali Ciebie i odpowiedzieli radością na powołanie, które dla nich przeznaczyłeś.
Modlimy się za rodziców i dziadków:
niech będą świadomi, że są znakiem ojcostwa i macierzyństwa Boga
poprzez troskę o ciało i duszę dzieci, które im powierzasz,
a także za doświadczenie braterstwa, jakie rodzina może dać światu.

Panie, spraw, aby każda rodzina mogła żyć swoim własnym powołaniem do świętości
w Kościele jako wezwaniem do bycia apostołami, w służbie życiu i pokojowi,
w komunii z naszymi kapłanami, wiernymi i wszystkimi powołanymi w Kościele.
Błogosław Świątowemu Spotkaniu Rodzin w Rzymie.
Amen

(Modlitwa na X Świątowe Spotkanie Rodzin, Rzym, 22-26 czerwca 2022)

Tłumaczenie na j. polski: Marta Wierzbicka-Kuczaj

www.amorislactitia.va

